

2. Закон України «Про податок з доходів фізичних осіб» від 22.05.2003р.
3. Закон. України «Про плату за землю» від 03.07.1992р.
4. Указ президента України «Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва».
5. Майовець Є.Й. Теорія аграрних відносин. — К.: 2005.
6. Месель-Веселяк В.Я. Реформування аграрного виробництва. — К.: 1999.
7. Пріб К.А. Податкова система. — К.: 2005.

***Annotation.** In the article, specified paying (tax) for earth, its forms. Expedience and necessity of realization of money estimation of earths is underlined on this basis of establishment of rates of tax. The features of payment of tax are specified from lot lands the cost of which is not set. Order of payment of land-tax. Differences of tax are for earths of the agricultural and nonfarm setting.*

***Key words:** tax, rate, estimation, mechanism, size, extra charge.*

УДК 336.76

І.В. Степанова, доцент;

О.І. Цуприк, Одеський інститут фінансів УДУФМТ

ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ ТА НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ В УКРАЇНІ

У статті досліджено проблеми становлення та напрямки удосконалення ринку цінних паперів в Україні.

***Ключові слова:** фінансовий ринок, цінні папери, фінансові ресурси, механізм ціноутворення, фондовий ринок, корпоративне управління, акціонерні товариства.*

Невід'ємною частиною ринкової економіки є фінансовий ринок, а незмінним сегментом у його структурі є ринок цінних паперів.

Під ринками цінних паперів розуміють такі типи ринків, де за незначний час створюються необхідні умови та відбувається швидка мобілізація, ефективний перерозподіл і раціональне розміщення фінансових ресурсів у соціально-економічному просторі держави з урахуванням інтересів і потреб суспільства шляхом здійснення емісії цінних паперів різними емітентами. В умовах високої вартості банківського кредиту, залучення коштів шляхом розміщення цінних паперів, акцій, облігацій на ринку дає підприємствам чи не

єдиний шанс отримати необхідні кошти для свого розвитку. Даний ринок є одним із найважливіших складових, що серйозно впливають на розвиток фінансового ринку [2, с. 6].

Сьогодні постає важливе питання щодо розгляду проблем становлення ринку цінних паперів і висунення пропозицій щодо підвищення ефективності його функціонування, що і є метою написання даної статті.

Вагомий вклад у розгляд даної проблеми та можливість її вирішення внесли так і вчені: В.І. Павлов, В. Колесник, Т.І. Пилипенко, І.В. Кривов'язюк, С.О. Маслова, О.А. Опалов, О. Мендрул, В.М. Шелудько, О.Ю. Смолянська.

Ефективний розвиток ринку цінних паперів забезпечує залучення інвестицій у реальний сектор економіки, спрямування значних фінансових ресурсів у промисловість. Розвиток ринку цінних паперів є результатом успішного проведення ринкових реформ. Ринок цінних паперів дає змогу швидко перенаправляти кошти з одних галузей в інші.

На українському ринку цінних паперів існує ряд проблем, вирішення яких призведе до стабілізації функціонування ринку, внаслідок чого ми отримаємо ефективний компонент механізму економічного регулювання, — все це і зумовило актуальність теми дослідження, яка частково викладена у даній статті.

Однією з проблем становлення ринку цінних паперів є законодавча неврегульованість ряду питань, зокрема, питань корпоративного управління в акціонерних товариствах. Простежуються численні порушення прав акціонерів по різних питанням (питань в управлінні акціонерним товариством, прав щодо розподілу додатково випущених акцій). У інформаційних джерелах Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку вказані найбільш розповсюджені порушення вимог чинного законодавства емітентами, а саме: порушення порядку відкритої передплати на акції, несвоєчасна реєстрація інформацій про емісію акцій та ряд інших порушень, що підривають ефективне функціонування ринку.

Недостатня прозорість ринку підриває можливість виконувати його функцію забезпечення фінансового розвитку. На українському ринку має місце зурочений механізм ціноутворення та визначення дохідності цінних паперів. Відсутнє реальне співвідношення попиту та пропозиції.

Невеликі терміни обігу боргових інструментів: термін обігу корпоративних облігацій на період оферти становить 6-12 місяців, державних облігацій — 2-8 роки, а термін обігу єврооблігації — 3-5 років.

Ринок корпоративних цінних паперів розвивається виключно на базі приватизації, що є негативним фактором, який призводить до дефіциту ліквідних цінних паперів. Вторинні емісії через свій незначний обсяг не стимулюють збільшення його обігу на ринку.

Відсутність гарантування безпеки українського фондового ринку, внаслідок чого з'являється загроза фінансовій безпеці держави, оскільки уряд продає конкурентноспроможні підприємства з метою отримання коштів до бюджету. Вітчизняні підприємства не мають правдивої ринкової вартості, ціна дуже занижена. Недооцінка акцій зумовлена їх відсутністю або веденням політики інформаційної замкненості.

Низький рівень захищеності інвесторів, викликаний незахищеністю інвестицій в цінні папери.

Першочерговим завданням щодо вирішення основних проблем функціонування та становлення ринку цінних паперів є вдосконалення його регулятивної системи, яка є основою для його розвитку.

Напрями оптимізації системи регулювання фондового ринку повинні узгоджуватися із загальними принципами й цілями єдиної державної політики на фондовому ринку України та світу досвідом регулювання ринків капіталів [8, с. 97].

Основними напрямами щодо становлення ринку цінних паперів та його вдосконалення є:

1. *Вдосконалення законодавчої бази.* Це розроблення ряду законодавчих документів, які б регламентували захист приватних інвестицій, захист інвесторів від маніпулювань, законодавче оформлення розподілу повноважень з метою швидкого і результативного врегулювання конфліктів, вдосконалення законодавчої бази з урахуванням проблем у сфері корпоративних відносин.

2. *Підвищення ролі держави на фондовому ринку.*

Об'єднати зусилля держави та учасників ринку з метою забезпечення прозорості і законності діяльності ринку.

Посилити систему регулювання і нагляду за діяльністю професійних учасників ринку. Переглянути штрафні санкції щодо порушників законодавства про цінні папери, оскільки їх розміри незначущі у порівнянні з прибутками, які вони одержують. Необхідно надати більш ширших повноважень ДКЦПФР.

3. *Створити єдину біржову фондову систему і клірингового депозитарію.*

На думку багатьох вітчизняних науковців, Україні також доцільно мати Єдину біржову систему, оскільки: капіталізація ринку цінних паперів є настільки значною, що комесійної винагороди не вистачає на нормальне функціонування навіть однієї біржі; концентрація попиту і пропозиції в одній системі дасть змогу підвищувати ліквідність ринку та його інформативну відкритість; за рахунок обсягів вартість послуг біржі у перспективі може бути знижено; за цієї системи можливим стає використання у біржовій торгівлі єдиного клірингового та депозитарного центру [5, с. 80].

Формування ефективної системи інфраструктурного забезпечення ринку цінних паперів є необхідною умовою його ефективного функціонування, а також підвищення привабливості для інвесторів.

Також необхідно відмітити, що для західних інвесторів наша держава це можливість диверсифікації вкладів. З наведенням ладу в політичних процесах та стабілізації економіки Україна набуває все більш привабливого вигляду, відповідно зростає активність іноземних інвесторів. Головними умовами розміщення цінних паперів на зарубіжних фондових ринках є прозорість грошових потоків підприємств, чіткий бізнес-план та наявність корпоративної структури та політики.

В Україні фондовий ринок перебуває ще на стадії становлення, коли ще не створені інституційні правила поведінки його учасників, необхідне державне втручання в діяльність, створення ефективної законодавчої бази, враховуючи національну специфіку та спираючись на досвід розвинутих країн.

Список використаних джерел:

1. Маслова С.О., Опалов О.А. Фінансовий ринок: Навч. посіб. 3-є вид., виправлене. — К.: Каравела, 2004. — 344 с.
2. Павлов В.І., Пилипенко І.І., Кривов'язюк І.В. Цінні папери в Україні: Навчальний посібник. — Видання 2-ге, доповнене. — К.: Кондор, 2004. — 400 с.
3. Смолянська О.Ю. Фінансовий ринок: Навчальний посібник. — Київ: Центр навчальної літератури, 2005. — 384 с.
4. Шелудько В.М. Фінансовий ринок: Підручник. — 2-ге вид., стер. — К.: Знання, 2008. — 535 с.
5. Ватаманюк З.Г., Звонар Н.В. Ринок цінних паперів в умовах фінансової глобалізації: Фінанси України науково-теоретичний та інформаційно-практичний журнал Міністерства фінансів України № 6, 2007. — с. 82.
6. Назарчук М.І. Аналіз стану та перспектив розвитку фондового ринку в Україні: Фінанси України науково-теоретичний та інформаційно-практичний журнал Міністерства фінансів України № 12, 2007. — с. 83.
7. Рак Р.В., Терещенко Г.М. Проблеми становлення та напрями удосконалення функціонування ринку цінних паперів в Україні: Фінанси України науково-теоретичний та інформаційно-практичний журнал Міністерства фінансів України № 6, 2007. — с. 97.
8. Чернишук В.Р., Данькевич А.П. Розвиток ринку цінних паперів: проблеми та перспективи: Фінанси України науково-теоретичний та інформаційно-практичний журнал Міністерства фінансів України № 8, 2008. — с. 96.

Annotation. In the article the problems of becoming and directions of improvement of equity market are explored in Ukraine.

Key words: financial market, securities, financial resources, mechanism of pricing, fund market, corporate management, joint-stock companies.

УДК 330.53

Л.М. Яременко, к. е. н., доцент

ДВНЗ «Переяслав-Хмельницького державного педагогічного університету імені Григорія Сковороди»

СТАН БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО РЕФОРМУВАННЯ

У статті проаналізовано стан бухгалтерського обліку в Україні. Описано нормативно-методичне забезпечення щодо ведення бухгалтерського обліку. Запропоновано перспективи реформування бухгалтерського обліку.

Ключові слова: бухгалтерський облік, процес реформування, нормативно-методична база, система обліку.

Перехід України до ринкових відносин зумовив кардинальні зміни в бухгалтерському обліку, що відбуваються, з орієнтацією: на міжнародні стандарти, положення (стандарти) бухгалтерського обліку, Закон України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні», а також привів до відповідної зміни концепції бухгалтерського обліку. Трансформація економіко-правового середовища, курс на ринкові та інтеграційні перетворення в Україні супроводжуються реформуванням бухгалтерського обліку. Проведення заходів з реформування бухгалтерського обліку потребує перегляду та оновлення попередньої нормативно-методичної бази, яка є недосконалою та необґрунтованою зі сторони держави. Основним завданням для України в ході реформування стало застосування такої методології бухгалтерського обліку і звітності, що відповідала б міжнародним стандартам, які є найбільш уніфікованими вимогами щодо ведення бухгалтерського обліку, складання фінансової звітності та орієнтовані на зближення національних систем бухгалтерського обліку.

Теоретико-методологічні засади бухгалтерського обліку досліджували багато відомих учених: М. Білуха, Ф. Бутинець, Б. Валуєв, С. Голов, Г. Кірейцев, М. Кужельний, А. Кузьмінський, В. Палій, М. Пушкар, Я. Соколов, В. Сопко,